

Ordføreren (Unsgaard): Da det ved den Behandling, som vi idag have at foretage med Hensyn til Loven om Krigsstat for 1850 nærmest kun er Spørgsmaalet om de almindelige Grundsaetninger, hvorpaa denne Lov er baseret, der kan blive Tale om, saa er det kun lidet, hvad jeg i denne Anledning har at bemærke. De Motiver, som af Finantsministeren ere fremlagte med det oprindelige Lovudkast, vise formeentlig tilstrækkeligt, af hvilke Grunde man har troet ved denne Lov, som kun skal gjælde een Gang for alle, ikke i det Bæsentlige at burde afvige fra de Grundsaetninger, hvorpaa den ældre Krigsstatslov af 5te Juni 1848, sammenholdt med Pl. af 26de Aug. samme Aar, er grundet. Herimod har Folkethinget heller ikke havt nogen særdeles Betænkelse, og Udvalget har forsaavidt været af samme Mening. En Hovedforandring i det oprindelige Udcast til den nye Krigsstatslov er imidlertid foreslaaet i Folkethinget, idet man efter samtlige stedfindende Omstændigheder har troet at burde indskrænke det Beløb, der for Aaret 1850 udfrires i Krigsstat til omtrent Halvdelen af det Beløb, der var foreslaaet i det oprindelige af Regjeringen fremlagte Udcast. Herimod har Udvalget Intet fundet at erindre, og det saameget mindre, som det af Folkethingets Forhandlinger fremgaaer, at Finantsministeren har troet at kunne hjælpe sig med Loven, saaledes som den i Folkethinget er bleven vedtaget. Til disse Bemærkninger troer jeg for Diebliffet at burde indskrænke mig, idet jeg anseer det for ligesaa upassende for mig, som tidsspildende for det ærede Thing, om jeg vilde gjentage, hvad ethvert af Medlemmerne kan erfare af de trykte Acter saavel som af Folkethingstidenden.

Besværlig: Forinden jeg gaaer over til at yttre mig med Hensyn til et Par af de Grundsaetninger, der ligge til Grund med Hensyn til Lovforslaget, og som ogsaa ere berørte i et Par af Udvalgets Indstillingspunkter, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Uttring, som findes i Indledningen til Udvalgets Betænkning, hvor det nemlig hedder, at „Udvalget ikke skønner rettere, end at der, ifølge hvad der under hiin Forhandling fra Folkethingets Side er foreslaaet og fra

Ministeriets Side indrømmet, er Grund til, at i Aaret 1850 omtrent kun Halvdelen af Krigsstaten opkræves.“ Det er mig ikke ganske klart, om disse Udtryk „foreslaaet“ og „indrømmet“ ere brugte nærmest som en historisk Oplysning om, hvorledes denne Forandring er indkommen i Forslaget, eller om man derved har villet antyde, at det er kun en Indrømmelse fra Ministeriets Side. Det forekommer mig at være af Bigtighed, og jeg skal derfor tillade mig at yttre mig over, hvorledes Sagen stiller sig for mig, idet jeg først skal stille det Spørgsmaal til det ærede Udvalg, hvis dette Lovforslag er, om det er Ministeriets Lovforslag, eller om det er Folkethingets Forslag, eller om det er deels Folkethingets, deels Ministeriets. Det forekommer mig nemlig at være af Bigtighed med Hensyn til, hvem Ansvar for Lovforslaget paahviler. Jeg taler ikke her om det juridiske Ansvar; — thi, naar Loven i sin Tid er udkommen med Finantsministerens Underskrift, da har jo naturligtviis Finantsministeren det fulde juridiske Ansvar ifølge Grundloven, men det, som ikke fremgaaer klart, det er, hvem egentlig Ansvar for Lovforslaget paahviler med Hensyn til de Forandringer, som ere foreslaaede i Folkethinget. Antager man Lovforslaget for Regjeringens i sin Heelhed, da er det Ministeriet, der bærer Ansvar; antager man det derimod for at være deels Ministeriets, deels Folkethingets, da bliver det Folkethinget, som kommer til at bære Ansvar for de Forandringer, som ere foretagne i Lovforslaget, — Noget, der for mit Vedkommende vilde synes noget syndeligt, og som vilde have den Ubequemmelighed, at man her ved Forhandlingerne bestandig maatte referere til, hvad der er foregaaet i Folkethinget, Noget, der i sig selv forekommer mig uparlamentarisk, og som ogsaa medfører mange Uleiligheder, hvorpaa vi tildeels have havt et Exempel ved en Forhandling, der nylig er foregaaet her i det ærede Thing. Hvis man derimod antager hele Forslaget for at være Regjeringens, saa paahviler Ansvar for Alt, hvad der indeholdes, eller, om man vil, det Hverv at overbevise det ærede Thing om, at de Forandringer, som ere foreslaaede, ere hensigtsmæssige, Finantsministeren — og at man skulde kunne